

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 322/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej MICHALOVČÍK, advokátska kancelária, s. r. o., Makovická 768/20, Svidník, proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 11CoCsp/56/2022-149 zo 7. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:

3. Sťažovateľka sa v postavení žalobkyne domáhala proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalovaná“), v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 10Csp/18/2021 primeraného finančného zadosťučinenia 1 192,15 eur v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

4. Rozsudkom okresného súdu č. k. 10Csp/18/281-89 z 5. mája 2022 bolo žalobe sťažovateľky čiastočne vyhovené a žalovaná bola zaviazaná zaplatiť sťažovateľke 300 eur. V prevyšujúcej časti bola žaloba sťažovateľky zamietnutá a sťažovateľke bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

5. Rozsudok okresného súdu napadla odvolaním sťažovateľka (v jeho zamietavej časti), ako aj žalovaná (v jeho vyhovujúcej časti).

6. Krajský súd rozsudkom č. k. 11CoCsp/56/2022-149 zo 7. februára 2024 potvrdil rozsudok okresného súdu v zamietavom výroku a zmenil rozsudok okresného súdu vo vyhovujúcom výroku tak, že žalobu sťažovateľky zamietol aj v tejto časti a zaviazal sťažovateľku nahradiť žalovanej 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj trovy odvolacieho konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka považuje namietaný rozsudok za nesprávny a nezákonný, tiež za arbitrárny, resp. nesprávne a nedostatočne odôvodnený a nedostačujúci.

8. Sťažovateľka považuje úvahy odvolacieho súdu o „nulovom“ nároku na finančné zadost'učinenie za pojmovo vylúčené až absurdné. Prirovnáva ich k situácii, ak by mal niekto nárok na náhradu škody, ale vo výške „0“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej práv podľa ústavy, dohovoru a listiny napadnutým rozsudkom, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľky v celom rozsahu.

10. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Rovnako by opačný záver znamenal popretie významu podústavného práva pri ochrane základných práv.

11. Všeobecne koncipovaný § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorého centrálnym pojmom je v podústavnom práve bližšie nedefinované právo na spravodlivý proces, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dáva v konaní o dovolaní právomoc prieskumu námietky nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu prinajmenšom v miere, ako je odôvodnenie súdneho rozhodnutia vnímané v rovine základných práv, čomu zodpovedá postup sťažovateľky podaním ústavnej sťažnosti a atakovaním v nej odôvodnenia namietaného rozhodnutia. Námietka nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí spadá pod dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj bez ohľadu na výšku uplatneného nároku).

12. Inými slovami – pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu v podstatných bodoch nespĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zodpovedá táto okolnosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (IV. ÚS 314/2020, právna veta publikovaná v Zbierke nálezov a uznesení

Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 69/2020). Podstatným bodom pre rozhodnutie je každý obsahový prvok, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, preto sťažovateľka podľa obsahu svojich námietok proti namietanému rozsudku (bod 7 tohto odôvodnenia *in fine*) nemôže odkazovať, resp. považovať za relevantný dovolací cenzus hodnoty sporu podľa § 422 ods. 1 písm. a) alebo b) CSP, ktorý sa týka dovolania proti nesprávnemu vyriešeniu právnej otázky. Subsidiarita právomoci ústavného súdu musí byť rešpektovaná z právne principiálnych, ako aj z kapacitných dôvodov.

13. Sťažovateľka právny prostriedok, ktorý jej zákon – Civilný sporový poriadok v § 420 písm. f) priznáva, nevyužila, i keď o namietanom rozsudku tvrdí, že tento je v podstatnej okolnosti nedostatočne odôvodnený, a tým arbitrárny, a preto je jej ústavná sťažnosť proti namietanému rozsudku podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

14. Nad rámec už uvedeného ústavný súd konštatuje, že už vyslovil právny názor, podľa ktorého ak Občiansky súdny poriadok (Civilný sporový poriadok) vylučuje pri bagateľných veciach prieskum rozhodnutí vydaných druhostupňovými súdmi, bolo by proti logike pripustiť, aby ich prieskum bol automaticky posunutý do roviny ústavného súdnictva (IV. ÚS 431/2012, IV. ÚS 94/2014). Aj preto ústavný súd v prípadoch, keď sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej moci, v ktorom ide zjavne o bagateľnú sumu, poskytuje ústavnoprávnu ochranu sťažovateľom len v celkom výnimočných prípadoch, ak sťažnosť signalizuje, že došlo k zásahu do základných práv alebo slobôd v mimoriadne závažnom rozsahu [intenzite (IV. ÚS 414/2010, IV. ÚS 79/2011, IV. ÚS 251/2011, IV. ÚS 717/2013)].

15. V prípade sťažovateľky vzhľadom na žalovaný nárok vo výške 1 192,15 eur ide o bagateľnú vec, preto by aj v prípade prípustnosti ústavnej sťažnosti mohol byť prieskum len rámcový.

16. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jej ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2024

Libor Duľa
predseda senátu